

Hazan Geldi Şehrime

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 02 Eylül 2024

Düş peşine öykümden soyutlanmadığım Eylül'ün kısık sesinde...

Sakla beni

Sandal misali yarladığım denizi

İpekten ellerinle ört üzerime

Şüheda dalgaların mirasçısı bir garip şairim

Üzümü yediğim kadar bağını

Üstüme alındığım

Aşkın ve babamın öldüğü yaştayım

Her ne hikmetse

Ruhum ketenhelva

Açmazda saklı hayallerim

Bir kesif sessizlik ki mihrabıma konan

Bir korna sesi ki uykumu b/ölen

Aşkın rencide edilesi kasveti

Hani, özlemine bandığım şiirin arka bahçesi

Haşmetli bir rüzgârım ki

Ruhumun da adeta ikizi
Hazan başı
Yola düřtüğüm
Yalnızlığın perçeminde saklı kalemin kan izi
Her his bana özel
Her huy canım çıkmadan çıkmayacak belli ki
Belirli belirsiz bir gülümseme daha kayıt altına
Aldığım her gün her imge

Sararıp solmama ise vakit de var hayli
Yeni çıktım yazın rehavetinden
Yeniden âşık olmanın hicreti
Kardığım bir düğüm
Kandığım varsın olsun düğün
En çok da aldatların
Başşehirinde tokalaştığım ölüm
Bir kum zerresi
Neye meyyal sahi
Gaipten gelen o ney' in sesi

Ruhumun fermanı
Aşkın feryadı
Şiirin kök saldığı
Dumanlı başımın belası
Bir zincir ki
Eklenesi gönlüme
Eveleyip geveleyen dedemin bet sesinde
Derme çatma da bir kulübe
Fırarına dünden razı
Feleğınse dinmez nazı niyazı

Fiyakalı bir sihir
Fildişi tuşlarından inşa ettiğim bir şehir
Asası kayıp düşlerin
Endamı yitik öncemin
Evhamlı buhranlı bir güz başlangıcı
Yandı gülüm keten helva
Mademki aşkın hatırı saklı adımda
Adımladığım her harf her hece

Afalladığım dünde kalan bir çekince

Münferit duyguların idam sehpası
Nasıl ki kurulu kulluğumun nezdinde
Fedaisi duyguların
Aşkın şerri yalan tutkuların
Önsezim önsözüm
Hiddetimden çözülmez kördüğüm
Kaybolmanın da ilk minvali
Hazan geldi şehrim
Hüzün ekledi yeni bir zincir daha kalbime
Gün ölgün
Gece sürgün
Edimlerim kadar da hüzünlüdür kalbim